

اردوغان و مخالفین به دنبال رای کردها

هم حزب حاکم ترکیه و هم مخالفین آن، به دنبال جلب توجه کردهای هوادار حزب دموکراتیک خلق‌ها هستند که به عنوان مهمترین پارسنگ انتخابات آتی شناخته می‌شوند.

به گزارش آران نیوز به نقل از تسنیم، سفر جنجالی اردوغان به مهمترین شهر کردنشین ترکیه یعنی دیاربکر، بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌ها و محافل سیاسی ترکیه پیدا کرد. با آن که نزدیک به 8 ماه به انتخابات سراسری ترکیه باقی مانده، اما همه احزاب سیاسی، به دنبال آن هستند که در مناطق کردنشین جنوب، جنوب شرقی و همچنین در غرب ترکیه یعنی در استانبول، مرسی، ازمیر و استان‌های دیگر، کردها را به سوی خود بکشانند. چرا؟ به این دلیل که در ترکیبات جمعیتی ترکیه و تقسیم بندی‌های سیاسی و اجتماعی، رای کردها از اهمیت بالایی برخوردار است. هم حزب حاکم ترکیه و هم مخالفین آن، به دنبال جلب توجه کردهای هوادار حزب دموکراتیک خلق‌ها هستند که به عنوان مهمترین پارسنگ انتخابات آتی شناخته می‌شوند.

اردوغان، به دنبال کلید یک قلعه

از مجموع 600 کرسی پارلمان ترکیه، 12 کرسی به استان کردنشین دیاربکر تعلق دارد و معمولاً 9 کرسی در اختیار سیاستمداران تحت امر نهادهای اقماری پ.ک.ک است و 3 کرسی نیز با رای کردهای اسلامگرای هوادار اردوغان، نصیب حزب عدالت و توسعه می‌شود. به همین خاطر، دیاربکر، همواره به عنوان قلعه پ.ک.ک شناخته می‌شود. اما اردوغان با تکیه بر تبلیغات گسترده کردهای اسلامگرا و استفاده از ظرفیت‌های اقتصادی و دیگر ابزارها، به دنبال آن است که این قلعه را از دست کردها دربیآورد. در نتیجه سفر اردوغان به این شهر، به خودی خود، یک تصمیم سیاسی و انتخاباتی جسورانه است.

رجب طیب اردوغان رئیس‌جمهور ترکیه و رهبر حزب عدالت و توسعه، در حالی به شهر دیاربکر سفر کرد که رسانه‌های طرفدار پ.ک.ک به شکلی گسترده، ادعاهای عجیبی درباره آخرین درگیری‌های این گروه با ارتش ترکیه منتشر کرده بودند.

این رسانه‌ها اعلام کرده بودند که ترکیه در شمال عراق و در تازه‌ترین عملیات خود که منجر به کشته شدن 17 تن از اعضای پ.ک.ک شده، از سلاح شیمیایی استفاده کرده است. اگرچه این خبر در اغلب رسانه‌های منطقه منعکس شد، اما نیروهای مسلح ترکیه آن را رد و اعلام کرد که چنین چیزی صحت ندارد.

پ.ک.ک هم برای اثبات ادعای خود، هیچ سند و عکسی منتشر نکرد و نهایتاً مشخص شد که انتشار این خبر، ابزاری برای سایه انداختن بر خبر سفر اردوغان به استان کردنشین دیاربکر بوده است.

اردوغان در دیاربکر، به منظور جلب توجه کردها، چند اقدام جنجالی انجام داد:

1. زندان دیاربکر که در دوران کودتای سال 1980 میلادی و قبل و بعد از آن، محل حبس و شکنجه هزاران فعال سیاسی ترک و گرد بوده و به عنوان بخشی سیاه از حافظه تاریخی ترکیه معاصر شناخته می‌شود، به دستور اردوغان تخلیه شد و چند هزار زندانی آن، به استان‌های مجاور انتقال یافتند تا این ساختمان قدیمی و بزرگ، به یک موزه تبدیل شود.

2. رئیس‌جمهور ترکیه در سخنرانی خود، به تندی به صلاح الدین دمیرتاش رهبر سابق حزب دموکراتیک خلق‌ها تاخته و اعلام کرد که او هیچ ربط و نسبتی با کردها ندارد و از افرادی است که بیشترین ظلم را بر برادران و خواهران گرد اردوغان، روا داشته است.

3. اردوغان، به دیدار ده‌ها مادری رفت که از 3 سال پیش در برابر ساختمان مرکزی حزب دموکراتیک خلق‌ها در شهر دیاربکر، تحصن کرده‌اند. آنان معتقدند که حزب مزبور به عنوان نهاد اقماری و تحت امر پ.ک.ک، فرزندان‌شان را به کوهستان برده و باید آنها را به خانه بازگرداند. این تحصن 3 ساله که مورد حمایت کامل دولت و حزب حاکم قرار گرفته، تاکنون موجب آن شده که نزدیک به 30 تن از اعضای پ.ک.ک، تحت تاثیر قرار گرفته و با هماهنگی مقامات امنیتی ترکیه به کشورشان بازگردند.

4. از آنجایی که کمال کلیچدار اوغلو رهبر حزب جمهوری خلق و اصلی‌ترین رقیب و مخالف سیاسی اردوغان نیز یک گرد است، او در سخنرانی خود در جمع مردم دیاربکر، به رهبر این حزب نیز تاخته و

اعلام کرد که او جرات ندارد نامزدی خود را اعلام کند. چرا که به خوبی می داند از رقیب قدرتمندی همچون اردوغان شکست خواهد خورد. کردها چه می گویند؟

صلاح الدین دمیرتاش رهبر زندانی حزب دموکراتیک خلق ها از داخل زندان، به سخنان اردوغان پاسخ داد و اغلب رسانه های مخالف حزب حاکم، مقاله و سخنان دمیرتاش را منتشر کردند. اما مهمترین پاسخ به اردوغان، از سوی سیاستمدار قدیمی گرد، احمد ترک منتشر شد. احمد ترک که در مذاکرات صلح دوران تورگوت اوزال در سال 1993 میلادی بین دولت و پ.ک.ک، در کنار مام جلال طالبانی نقش مهمی ایفا کرده، دیشب در یک برنامه تلویزیونی اعلام کرد: «فعلاً مشخص نیست که چه کسی به عنوان نامزد مشترک مخالفین اردوغان به میدان خواهد آمد. اما ترجیح ما کردها، این است که کلیچدار اوغلو نامزد شود تا ما نیز از او حمایت کنیم و در همان دور نخست، اردوغان را با بالاترین اختلاف آراء، شکست دهد.»

سخنان این سیاستمدار قدیمی که در 3 دهه گذشته، در جمع کردهای نزدیک به اوجالان و پ.ک.ک، همواره کانون توجه بوده، بازتاب گسترده ای در رسانه ها و محافل سیاسی ترکیه پیدا کرد. البته اشاره به این نکته ضروری است که احمد ترک، در میان هواداران پ.ک.ک، به جناح سنتی کردهای ملی گرا تعلق خاطر دارد، اما قدرت واقعی در این جبهه و همچنین در شورای رهبری پ.ک.ک، در اختیار جناح چپ های متمایل به سوسیالیست های ترک است که حتی در برخی مواقع، از قبول دستورات اوجالان نیز شانه خالی کرده و تصمیمات آنارشیستی گرفته اند. حال باید دید در روزهای آتی، اعضای پیر موسس پ.ک.ک که از 30 سال پیش در قرارگاه های قدیمی خود در کوهستان قندیل مخفی شده اند، درباره سخنان شفاف احمد ترک، چگونه اظهار نظر خواهند کرد. در پایان باید گفت، با توجه به شواهد فعلی، چنین به نظر می رسد که مخالفین اردوغان، در بهترین شرایط ممکن، تنها توان آن را دارند که با یک اختلاف ناچیز و نتایج ناپلئونی اردوغان را شکست دهند. اما در صورتی که از حمایت کردهای مخالف آکپارتی نیز برخوردار شوند، در این صورت دست کم با یک اختلاف 10 درصدی، موفق خواهند شد که اردوغان و باغچلی را از صحنه قدرت کنار بزنند.